

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 514/2014**ze dne 16. dubna 2014****o obecných ustanoveních týkajících se Azylového, migračního a integračního fondu a nástroje pro finanční podporu policejní spolupráce, předcházení trestné činnosti, boje proti trestné činnosti a řešení krizí**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 2, čl. 79 odst. 2 a 4, čl. 82 odst. 1, článek 84 a čl. 87 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Politika Unie v oblasti vnitřních věcí směřuje k vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva, tedy prostoru bez vnitřních hranic, do něž mohou lidé vstupovat a v němž se mohou pohybovat, žít a pracovat volně a s důvěrou, že jsou plně respektována jejich práva a zaručena jejich bezpečnost, přičemž bere v potaz společné výzvy, jako je rozvoj komplexní přistěhovalecké politiky Unie s cílem posílit konkurenceschopnost a sociální soudržnost Unie, dále vytvoření společného evropského azylového systému, předcházení hrozbám závažné a organizované trestné činnosti a boj proti nedovolenému přistěhovalectví, obchodování s lidmi, hrozbám kyberkriminality a terorismu.
- (2) Je nezbytné přijmout integrovaný přístup k otázkám vyvstávajícím v důsledku tlaku migrace a žádostí o azyl a ke správě vnějších hranic Unie, který zajistí plné dodržování mezinárodního práva a právních předpisů v oblasti lidských práv, včetně akcí prováděných ve třetích zemích, a který prokáže solidaritu mezi všemi členskými státy a bude projevem vědomí, že je zapotřebí respektovat povinnosti členských států při zajišťování jasného vymezení úkolů.
- (3) Financování z prostředků Unie na podporu rozvoje prostoru svobody, bezpečnosti a práva by mělo Unii přinést přidanou hodnotu a být hmatatelným výrazem solidarity a sdílené odpovědnosti, jež jsou pro reakci na společné výzvy nepostradatelné.
- (4) Existence společného rámce by měla zajistit potřebnou soudržnost, zjednodušení a jednotné provádění financování ve všech příslušných oblastech politiky.
- (5) Vynakládání prostředků v oblasti upravené tímto nařízením by mělo být koordinováno, aby byla zajištěna jejich doplňkovost, efektivita a viditelnost a aby bylo dosaženo optimálního rozpočtového rozložení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 299, 4.10.2012, s. 108.

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 23.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. dubna 2014.

- (6) Společný rámec by měl stanovit zásady poskytování pomoci a povinnosti členských států a Komise při zajišťování toho, aby byly tyto zásady uplatňovány, včetně předcházení nesrovnalostem a podvodům a jejich odhalování.
- (7) Takové financování z prostředků Unie by bylo účinnější a lépe zaměřené, pokud by spolufinancování způsobilých akcí vycházelo ze strategických víceletých programů, které vypracují jednotlivé členské státy na základě dialogu s Komisí.
- (8) Opatření ve třetích zemích či ve vztahu k těmto zemím, jež budou podporována na základě zvláštních nařízení vymezených tímto nařízením (dále jen „zvláštní nařízení“), by měla být přijímána tak, aby byla zajištěna jejich součinnost a soudržnost s dalšími akcemi mimo Unii, která jsou podporována z geograficky i tematicky zaměřených nástrojů vnější pomoci Unie. Při provádění těchto akcí by se mělo usilovat zejména o to, aby byly plně dodrženy zásady a obecné cíle vnější činnosti a zahraniční politiky Unie, která se váže k dané zemi či regionu. Tato opatření by neměla být určena na podporu akcí, které jsou přímo zaměřeny na rozvoj, a měla by ve vhodných případech doplňovat finanční pomoc poskytovanou prostřednictvím nástrojů vnější pomoci. Je třeba dodržovat zásadu soudržnosti politik v zájmu rozvoje uvedenou v odstavci 35 Evropského konsensu o rozvoji. Je rovněž důležité zajistit, aby poskytování mimořádné pomoci bylo v souladu s humanitární politikou Unie a případně ji doplňovalo a aby dodržovalo humanitární zásady, které jsou stanoveny v Evropském konsensu o humanitární pomoci.
- (9) Vnější činnost by měla být soudržná a jednotná v souladu s čl. 18 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“).
- (10) Přípravě víceletých programů, jež mají sloužit k dosažení cílů tohoto financování z prostředků Unie, by měl předcházet politický dialog mezi členskými státy a Komisí, při němž by byla pro jednotlivé členské státy vymezena ucelená strategie. Jako výsledek politického dialogu by měl každý členský stát předložit Komisi národní program uvádějící způsoby dosažení cílů příslušného zvláštního nařízení na období 2014–2020. Komise by měla posoudit, zda je národní program s uvedenými cíli a s výsledkem politického dialogu slučitelný. Komise by měla navíc posoudit, zda rozdělení financování z prostředků Unie mezi cíle odpovídá minimálnímu procentnímu podílu stanovenému pro jednotlivé cíle v příslušném zvláštním nařízení. Členskými státy by mělo být umožněno se od těchto minimálních procentních podílů odchýlit, přičemž v takovém případě by měly uvést důvody tohoto odchýlení se ve svém národním programu. Pokud Komise nepovažuje důvody uvedené dotčeným členským státem za přiměřené, nemusí národní program schválit. Komise by měla pravidelně informovat Evropský parlament o výsledku politických dialogů, o úplném procesu programování zahrnujícím přípravu národních programů, včetně dodržení minimálního procentního podílu stanoveného pro jednotlivé cíle v příslušných zvláštních nařízeních vymezených tímto nařízením, a o provádění národních programů.
- (11) Aby bylo zajištěno náležité financování v období 2018–2020, měla by být uvedena strategie předmětem přezkumu v polovině období.
- (12) V souladu se zásadou proporcionality a s potřebou maximálně omezit administrativní zátěž by členské státy měly s příslušnými orgány a subjekty navázat partnerství, jehož prostřednictvím vypracují své národní programy a budou je po celé víceleté období provádět. Členské státy by měly zajistit, aby v jednotlivých fázích programovacího cyklu nedocházelo mezi partnery ke střetu zájmů. Každý členský stát by měl ustavit výbor, který bude sledovat národní program a pomáhat členskému státu při přezkumu provádění a pokroku při dosahování cílů programu. Každý členský stát by měl stanovit postupy pro ustavení tohoto výboru provádějícího sledování.
- (13) Způsobilost výdajů v rámci národních programů by měly určovat vnitrostátní právní předpisy v souladu se společnými zásadami stanovenými v tomto nařízení. Počátek a konec období způsobilosti výdajů by měly být vymezeny tak, aby poskytly jednotná a spravedlivá pravidla pro národní programy.
- (14) Technická pomoc by měla členským státům umožnit podporovat provádění jejich národních programů a pomoci příjemcům při plnění jejich závazků a dodržování práva Unie. Technická pomoc by případně mohla zahrnovat náklady vynaložené příslušnými orgány ve třetích zemích.

- (15) Za účelem zajištění náležitého rámce pro rychlé poskytování mimořádné pomoci by mělo toto nařízení umožnit podporu opatření, na něž byly výdaje vynaloženy ještě před podáním žádosti o takovou pomoc, avšak nikoli před 1. lednem 2014, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽¹⁾, jež tuto flexibilitu v řádně odůvodněných mimořádných případech umožňuje. V řádně odůvodněných případech, kdy je to nezbytné pro provedení akcí, zejména je-li příjemcem mezinárodní nebo nevládní organizace, může podpora představovat 100 % způsobilých nákladů. Akce podporované v rámci mimořádné pomoci by měly vyplývat přímo z mimořádné situace a neměly by nahrazovat dlouhodobé investice členských států.
- (16) Rozhodnutí přijatá v souvislosti s příspěvkem z rozpočtu Unie by měla být řádně zdokumentována pro účely případného auditu.
- (17) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných správních a finančních sankcí v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.
- (18) V rámci ochrany finančních zájmů Unie mohou být kontroly na místě a audity prováděné členskými státy, Komisí, Účetním dvorem či Evropským úřadem pro boj proti podvodům, zřízeným rozhodnutím Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ⁽²⁾ (dále jen „OLAF“) ohlášeny či neohlášeny hospodářským subjektům, v souladu s příslušnými právními předpisy.
- (19) Cílem nové struktury financování v oblasti vnitřních věcí je zjednodušit příslušná pravidla a omezit administrativní zátěž příjemců. Kontrolní mechanismus by nicméně měl zůstat účinný, a proto je důležité připomenout příslušná pravidla na ochranu finančních zájmů Unie stanovená pro kontroly na místě a audity, které mohou být ohlášeny či neohlášeny.
- (20) Členské státy by měly přijmout náležitá opatření k zajištění řádného fungování systému řízení a kontroly a kvalitního provádění svých národních programů. Za tímto účelem je třeba stanovit obecné zásady a nezbytné funkce, které by měly tyto systémy plnit.
- (21) Pro zajištění účinného a řádného provádění národních programů by měly být upřesněny povinnosti členských států, pokud jde o systémy řízení a kontroly, prevenci, odhalování a nápravu nesrovnalostí a porušování práva Unie.
- (22) V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality by hlavní odpovědnost za provádění a kontrolu národních programů měly nést členské státy, jež k tomuto účelu používají systémy řízení a kontroly. Podpora poskytovaná na základě zvláštních nařízeních by měla být prováděna v úzké spolupráci Komise a členských států v souladu se zásadou subsidiarity.
- (23) Členské státy by měly plně využívat odborné znalosti a zkušenosti, které veřejné a soukromé subjekty získaly při provádění dřívějších fondů v oblasti vnitřních věcí.
- (24) Pouze odpovědné orgány určené členskými státy poskytují dostatečnou záruku, že před poskytnutím podpory příjemcům z rozpočtu Unie byly provedeny nezbytné kontroly. Mělo by být tedy výslovně stanoveno, že z rozpočtu Unie lze proplácet pouze výdaje, jež vynaložily určené odpovědné orgány.
- (25) Měly by být stanoveny pravomoci a povinnosti Komise, které jí umožní ověřovat účinnost fungování systémů řízení a kontroly a požadovat přijetí opatření ze strany členských států.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28. dubna 1999 o zřízení Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 20).

- (26) Rozpočtové závazky Unie by měly být přijímány každoročně. Aby bylo zajištěno účinné řízení programů, je nutno stanovit společná pravidla pro vyplácení ročního a konečného zůstatku.
- (27) Předběžná platba na počátku programů zajišťuje, aby měly členské státy prostředky na podporu příjemců při provádění programu, jakmile je program schválen. Proto by měla být přijata ustanovení o výši počáteční předběžné platby. Počáteční předběžná platba by měla být v plné výši zúčtována při uzavření programu. Odpovědné orgány by měly zajistit, aby příjemci včas obdrželi celou částku, která jim byla přiznána.
- (28) Navíc by měla být poskytována roční předběžná platba, aby se zajistilo, že členské státy mají dostatečné prostředky k provádění svých národních programů. Roční předběžné financování by mělo být zúčtováno každý rok při platbě ročního zůstatku.
- (29) V rámci tříletého přezkumu nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 byly zavedeny změny v metodě sdíleného řízení, jež je nutno zohlednit.
- (30) V zájmu posílení odpovědnosti za výdaje spolufinancované v jednotlivých letech z rozpočtu Unie by měl být vytvořen vhodný rámec pro schvalování roční účetní závěrky. Na základě tohoto rámce by měl odpovědný orgán předkládat Komisi pro daný národní program dokumenty uvedené v ustanoveních nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 týkajících se sdíleného řízení s členskými státy.
- (31) Za účelem zajištění větší věrohodnosti, o niž se schvalování roční účetní závěrky v celé Unii opírá, by měla být zavedena společná úprava povahy a rozsahu kontrol, jež mají provádět členské státy.
- (32) Pro zajištění řádného finančního řízení zdrojů Unie může být nezbytné, aby Komise prováděla finanční opravy. Aby byla zajištěna právní jistota pro členské státy, je důležité vymezit okolnosti, za kterých může porušení příslušného ustanovení práva Unie nebo vnitrostátních právních předpisů vést k finančním opravám ze strany Komise. Aby se zajistilo, že jakékoli finanční opravy, které Komise může uložit členským státům, budou souviset s ochranou finančních zájmů Unie, měly by být tyto opravy omezeny na případy, kdy se porušení práva Unie nebo vnitrostátních právních předpisů přímo nebo nepřímo týká způsobilosti, správnosti, řízení nebo kontroly akcí a souvisejících výdajů. Pro zajištění proporcionality je důležité, aby Komise při rozhodování o výši finanční opravy zvažila povahu a závažnost dotčeného porušení. V tomto ohledu je vhodné stanovit kritéria, podle nichž bude Komise finanční opravy uplatňovat, a postup, jehož výsledkem může být rozhodnutí o finanční opravě.
- (33) Pro vytvoření finanční vazby mezi odpovědnými orgány a rozpočtem Unie by Komise měla každoročně schvalovat účetní závěrky těchto orgánů. Rozhodnutí o schválení účetní závěrky by se mělo týkat úplnosti, přesnosti a věcné správnosti předkládaných účtů, nikoli však souladu výdajů s právem Unie.
- (34) O tom, zda členské státy vynaložily výdaje v souladu s právními předpisy Unie, by měla rozhodovat Komise, která podle článku 17 Smlouvy o EU odpovídá za řádné uplatňování práva Unie. Členské státy by měly mít právo odůvodnit svá rozhodnutí o provedení plateb. Aby byly členským státům poskytnuty právní a finanční záruky, pokud jde o výdaje vynaložené v minulosti, je třeba stanovit maximální lhůtu, ve které může Komise rozhodnout o konkrétních finančních důsledcích nesplnění povinností.
- (35) Je důležité zajistit řádné finanční řízení a účinné provádění a rovněž zaručit transparentnost, právní jistotu, dostupnost finančních zdrojů a rovné zacházení s příjemci.
- (36) S cílem zjednodušit využívání finančních prostředků a snížit riziko chyb, ale zároveň umožnit v případě potřeby diferenciaci odrážející specifika politiky, je vhodné vymezit formy podpory a harmonizované podmínky pro způsobilost výdajů, včetně možností zjednodušeného vykazování nákladů. V souladu se zásadou subsidiarity by členské státy měly přijmout vnitrostátní pravidla týkající se způsobilosti výdajů.

- (37) Za účelem posílení finanční kázně je vhodné stanovit opatření ke zrušení části rozpočtového závazku v rámci národního programu, zejména pokud může být ze zrušení závazku vyňata určitá částka a pokud prodlevy při provádění vyplývají ze soudního řízení nebo řízení o správním opravném prostředku s odkladným účinkem nebo z důvodů vyšší moci.
- (38) Aby se zajistilo vhodné uplatňování obecných pravidel o zrušení závazku, měla by stanovená pravidla podrobně uvádět, jak se určují lhůty pro zrušení závazku a jakým způsobem se vypočítávají příslušné částky.
- (39) Je důležité upozorňovat na úspěchy financování z prostředků Unie širokou veřejnost. Občané mají právo vědět, jak jsou finanční zdroje Unie vynakládány. Povinnost zajistit odpovídající informování veřejnosti by měly mít Komise, odpovědné orgány i příjemci. Aby se zajistila větší účinnost při komunikaci s širokou veřejností a větší součinnost mezi komunikačními činnostmi prováděnými z podnětu Komise, měl by rozpočet přidělený na komunikaci v souvislosti s financováním z prostředků Unie rovněž pokrývat komunikaci mezi orgány Unie týkající se politických priorit Unie, pokud tyto priority souvisejí s obecnými cíli tohoto financování z prostředků Unie v oblasti vnitřních věcí.
- (40) Aby bylo zajištěno rozsáhlé šíření informací o financování z prostředků Unie v oblasti vnitřních věcí a aby byli potenciální příjemci informováni o možnostech financování, měla by být na základě tohoto nařízení vymezena podrobná pravidla ohledně informačních a komunikačních opatření, jakož i určité technické vlastnosti takových opatření a všechny členské státy by měly zřídit alespoň internetovou stránku či internetový portál s potřebnými informacemi. Členské státy by měly zahájit přímější komunikační kampaně s cílem náležitě informovat potenciální příjemce mimo jiné prostřednictvím pořádání pravidelných veřejných akcí, tak zvaných informačních dnů a školení pro potenciální příjemce.
- (41) Účinnost podporovaných akcí závisí rovněž na jejich hodnocení a na šíření jejich výsledků. V této souvislosti by měly být výslovně upraveny povinnosti členských států a Komise, jakož i postupy zajišťující spolehlivost hodnocení a kvalitu souvisejících informací.
- (42) K provádění změn ustanovení tohoto nařízení, která upravují společné zásady pro určování způsobilosti výdajů, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (43) Při provádění tohoto nařízení, včetně vypracovávání aktů v přenesené pravomoci, by Komise měla konzultovat odborníky ze všech členských států.
- (44) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (45) Pro prováděcí akty, jež členskými státy ukládají společné povinnosti, zejména informační povinnost vůči Komisi, by se měl použít přezkumný postup a pro přijímání prováděcích aktů, jež stanoví vzorové formuláře pro poskytování informací Komisi, by se měl vzhledem k jejich čistě technické povaze použít poradní postup.
- (46) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovit obecná pravidla pro provádění zvláštních nařízení, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej, z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (47) Pokud toto nařízení stanoví obecná pravidla nezbytná pro provádění zvláštních nařízeních, v nichž se stanoví jeho použitelnost na tato zvláštní nařízení a jež představují akty navazující na schengenské *acquis* v souvislosti se zeměmi, na něž se tato zvláštní nařízení vztahují na základě příslušných protokolů připojených ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU nebo na základě příslušných dohod, mělo by se toto nařízení používat společně s uvedenými zvláštními nařízením. V tomto ohledu může toto nařízení vytvořit vazbu s ustanoveními zvláštních nařízeních, jimiž se rozvíjí schengenské *acquis*, a mít na ně přímý dopad, a ovlivnit tak právní rámec těchto nařízeních.
- (48) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámily oba tyto členské státy své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.
- (49) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (50) Je vhodné uvést dobu použitelnosti tohoto nařízení do souladu s dobou použitelnosti nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽¹⁾. Toto nařízení by se tedy mělo použít ode dne 1. ledna 2014,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel a oblast působnosti

Toto nařízení stanoví obecná pravidla pro provádění zvláštních nařízeních, pokud jde o:

- a) financování výdajů;
- b) partnerství, programování, podávání zpráv, monitorování a hodnocení;
- c) systémy řízení a kontroly, jež musí zavést členské státy, a
- d) schvalování účetní závěrky.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zvláštními nařízením“
 - nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ⁽²⁾,
 - nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 513/2014 ⁽³⁾, a
 - jakékoli další nařízení, v němž je stanoveno, že se použije toto nařízení;
- b) „programováním“ vícefázový proces organizace, rozhodování a financování s cílem provádět během několika let společné akce Unie a členských států za účelem dosažení cílů zvláštních nařízeních;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond, mění rozhodnutí Rady 2008/381/ES a zrušují rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES a č. 575/2007/ES a rozhodnutí Rady 2007/435/ES (viz strana 168 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 513/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu policejní spolupráce, předcházení trestné činnosti, boje proti trestné činnosti a řešení krizí a zrušuje rozhodnutí Rady 2007/125/SVV (viz strana 93 v tomto čísle Úředního věstníku).

- c) „akcí“ projekt či skupina projektů, které vybral orgán odpovědný za příslušný národní program nebo které byly vybrány v rámci jeho odpovědnosti a které přispívají k obecným a specifickým cílům zvláštních nařízení;
- d) „akcí Unie“ nadnárodní akce či akce, na nichž má Unie zvláštní zájem ve smyslu vymezeném ve zvláštních nařízeních;
- e) „projektem“ konkrétní, praktický prostředek použitý k provedení celé akce či její části ze strany příjemce příspěvku Unie;
- f) „mimořádnou pomocí“ projekt či skupina projektů, které řeší mimořádnou situaci ve smyslu vymezeném ve zvláštních nařízeních;
- g) „příjemcem“ příjemce příspěvku Unie v rámci určitého projektu, ať se jedná o veřejnoprávní či soukromý subjekt, mezinárodní organizaci, či Mezinárodní výbor Červeného kříže (Červený kříž) nebo Mezinárodní federaci společností Červeného kříže a Červeného půlměsíce.

KAPITOLA II

ZÁSADY POMOCI

Článek 3

Obecné zásady

1. Na základě zvláštních nařízení je prostřednictvím národních programů, akcí Unie a mimořádné pomoci poskytována podpora, která doplňuje intervence na celostátní, regionální a místní úrovni a slouží cílům, jež Unie sleduje a představuje tak pro Unii přidanou hodnotu.
2. Komise a členské státy zajistí, aby podpora poskytovaná na základě zvláštních nařízení a ze strany členských států byla v souladu s příslušnými činnostmi, politikami a prioritami Unie a aby doplňovala další nástroje Unie a současně zohledňovala konkrétní situaci jednotlivých členských států.
3. Podpora poskytovaná na základě zvláštních nařízení je prováděna v úzké spolupráci Komise a členských států.
4. Komise a členské státy v souladu se svými povinnostmi a společně s Evropskou službou pro vnější činnost (dále jen „ESVČ“), jedná-li se o akce ve třetích zemích či ve vztahu k těmto zemím, zajišťují koordinaci mezi tímto nařízením a zvláštními nařízením a koordinaci s dalšími příslušnými politikami, strategiemi a nástroji Unie, včetně těch, jež jsou předmětem vnější činnosti Unie.
5. Komise a členské státy zajistí, případně společně s ESVČ, aby akce ve třetích zemích či ve vztahu k těmto zemím byly prováděny tak, aby byla zajištěna jejich součinnost a soudržnost s dalšími akcemi mimo Unii, které jsou podporovány prostřednictvím nástrojů Unie. Zejména zajistí, aby tyto akce:
 - a) byly slučitelné s vnější politikou Unie, byly v souladu se zásadou soudržnosti politik v oblasti rozvoje a se strategickými programovými dokumenty pro danou oblast či zemi;
 - b) byly zaměřeny na opatření, která nejsou orientována na rozvoj;
 - c) sloužily zájmům vnitřních politik Unie a byly v souladu s činnostmi prováděnými uvnitř Unie.
6. Komise a členské státy uplatňují zásadu řádného finančního řízení v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012, a zejména v souladu se zásadami hospodárnosti, účinnosti a účelnosti stanovenými v článku 30 uvedeného nařízení.
7. Komise a členské státy zajistí účinnost podpory poskytované na základě zvláštních nařízení, a to i prostřednictvím monitorování, podávání zpráv a hodnocení.

8. Komise a členské státy plní své úlohy v souvislosti s tímto nařízením a zvláštními nařízeními s cílem snížit administrativní zátěž pro příjemce, členské státy a Komisi a zohledňují přitom zásadu proporcionality.

Článek 4

Soulad s právem Unie a vnitrostátními právními předpisy

Akce financované na základě zvláštních nařízení musí být v souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie a vnitrostátního práva.

Článek 5

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby byly při provádění akcí financovaných na základě tohoto nařízení a zvláštních nařízení chráněny finanční zájmy Unie uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním, účinnými kontrolami, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek v případě zjištění nesrovnalostí a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími právními a finančními sankcemi.

2. Členské státy předcházejí nesrovnalostem, odhalují je a zajišťují jejich nápravu a získávají zpět neoprávněně vyplacené částky spolu s případnými úroky z prodlení. Oznamují tyto nesrovnalosti Komisi a průběžně ji informují o významném pokroku v souvisejících správních a soudních řízeních.

3. Nelze-li částky vyplacené příjemci neoprávněně v důsledku pochybení nebo nedbalosti členského státu získat zpět, zodpovídá za uhrazení odpovídajících částek zpět do rozpočtu Unie dotčený členský stát.

4. Členské státy zajistí účinné předcházení podvodům, které má odrazující účinek, zejména v oblastech zatížených vyšším rizikem. Přihlédnou přitom k výhodám i k přiměřenosti přijatých opatření.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 58, kterými stanoví povinnosti členských států uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

6. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů četnost podávání zpráv o nesrovnalostech a formát, který má být pro tyto zprávy použit. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 59 odst. 2.

7. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů a inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky Unie podle tohoto nařízení a zvláštních nařízení.

8. OLAF může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁽²⁾ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanou podle tohoto nařízení a zvláštních nařízení nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

9. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 7 a 8, musí dohody o spolupráci s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení a zvláštních nařízení obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

(2) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITOLA III

FINANČNÍ RÁMEC PRO AKCE UNIE A MIMOŘÁDNOU A TECHNICKOU POMOC

Článek 6

Prováděcí rámec

1. Komise určí celkovou částku, jež bude z jejího podnětu uvolněna z prostředků přidělených v rozpočtu Unie na daný rok pro akce Unie a mimořádnou a technickou pomoc.
2. Komise přijímá formou prováděcích aktů pracovní program pro akce Unie a mimořádnou pomoc. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 59 odst. 3.
3. K zajištění včasné dostupnosti zdrojů může Komise samostatně přijmout pracovní program pro mimořádnou pomoc.
4. Akce Unie a mimořádnou a technickou pomoc z podnětu Komise lze provádět buď přímo, tedy ze strany Komise či prostřednictvím výkonných agentur, nebo nepřímo, tedy ze strany jiných subjektů a osob než členských států v souladu s článkem 60 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 7

Mimořádná pomoc

1. V reakci na mimořádnou situaci ve smyslu definovaném ve zvláštních nařízeních může Komise rozhodnout o poskytnutí mimořádné pomoci. Komise v takových případech včas informuje Evropský parlament a Radu.
2. V mezích dostupných zdrojů může tato mimořádná pomoc činit až 100 % způsobilých výdajů.
3. Tato mimořádná pomoc může být poskytována v členských státech a třetích zemích v souladu s cíli a akcemi, jež jsou vymezeny ve zvláštních nařízeních.
4. Z mimořádné pomoci lze hradit výdaje, jež byly vynaloženy přede dnem podání žádosti o grant či pomoc, avšak nikoli před 1. lednem 2014, je-li to nezbytné k provedení dané akce.
5. Mimořádná pomoc může mít podobu grantů přidělovaných přímo agenturám Unie.

Článek 8

Akce Unie a mimořádná pomoc ve třetích zemích či ve vztahu k těmto zemím

1. Komise může rozhodnout o financování akcí Unie a mimořádné pomoci ve třetích zemích či ve vztahu k těmto zemím v souladu s cíli a akcemi, jež jsou vymezeny ve zvláštních nařízeních.
2. Jsou-li tyto akce prováděny přímo, mohou žádosti o grant předložit tyto subjekty:
 - a) členské státy;
 - b) třetí země v řádně odůvodněných případech, kdy je grant nezbytný k dosažení cílů tohoto nařízení a zvláštních nařízeních;
 - c) společné subjekty zřízené třetími zeměmi a Uníí či členskými státy;
 - d) mezinárodní organizace včetně regionálních organizací, orgánů, útvarů a misí OSN, mezinárodních finančních institucí a rozvojových bank a institucí s mezinárodní pravomocí, pokud tyto organizace přispívají k cílům příslušného zvláštního nařízení nebo zvláštních nařízeních;
 - e) Červený kříž a Mezinárodní federace společností Červeného kříže a Červeného půlměsíce;
 - f) nevládní organizace založené a registrované v Unii a v zemích zapojených do provádění, uplatňování a rozvoje schengenského *acquis*;

g) agentury Unie pro mimořádnou pomoc.

Článek 9

Technická pomoc z podnětu Komise

1. Z podnětu nebo jménem Komise lze na základě zvláštních nařízení podporovat opatření a činnosti nezbytné k provádění tohoto nařízení a zvláštních nařízení, jež se zaměřují na přípravu, monitorování, administrativní a technickou pomoc, hodnocení, audit a kontrolu.

2. Opatření a činnosti uvedené v odstavci 1 mohou zahrnovat:

- a) pomoc při vypracovávání a posuzování projektů;
- b) podporu při posilování institucí a budování správních kapacit v zájmu účinného uplatňování tohoto nařízení a zvláštních nařízení;
- c) akce související s analýzou, řízením, monitorováním, výměnou informací a prováděním tohoto nařízení a zvláštních nařízení, jakož i akce související se zaváděním systémů kontroly a technickou a administrativní pomocí;
- d) hodnocení, znalecké zprávy, statistiky a studie, včetně těch, které mají obecnou povahu, týkající se fungování zvláštních nařízení;
- e) akce zaměřené na šíření informací, podpoře vytváření sítí, provádění komunikačních činností, zvyšování povědomí a podpoře spolupráce a výměny zkušeností, mimo jiné i s třetími zeměmi. Aby se zajistila větší účinnost při komunikaci se širokou veřejností a větší součinnost mezi komunikačními činnostmi prováděnými z podnětu Komise, musí zdroje přidělené na komunikaci podle tohoto nařízení rovněž pokrývat institucionální komunikaci týkající se politických priorit Unie, pokud tyto priority souvisejí s obecnými cíli tohoto nařízení a zvláštních nařízení;
- f) instalace, aktualizace, provoz a propojení počítačových systémů pro řízení, monitorování, audit, kontrolu a hodnocení;
- g) navržení společného hodnotícího a monitorovacího rámce, jakož i systému ukazatelů, případně se zohledněním vnitrostátních ukazatelů;
- h) akce zaměřené na zdokonalování metod hodnocení a výměny informací o postupech hodnocení;
- i) konference, semináře, pracovní setkání a další společná informační a školicí opatření pro příslušné orgány a příjemce, jež jsou věnovány provádění tohoto nařízení a zvláštních nařízení;
- j) akce související s odhalováním podvodů a předcházením podvodům;
- k) akce týkající se auditu.

3. Opatření a činnosti uvedené v odstavci 1 se mohou rovněž týkat předchozích i následných finančních rámců.

KAPITOLA IV

NÁRODNÍ PROGRAMY

ODDÍL 1

Programování a prováděcí rámec

Článek 10

Programování

Cíle zvláštních nařízení jsou sledovány v rámci víceletého programování na období 2014–2020 a jsou podrobeny přezkumu v polovině období v souladu s článkem 15.

Článek 11

Zajištění subsidiarity a proporcionality

1. Členské státy a jejich příslušné orgány vymezené v článku 25 (dále jen „určené orgány“) odpovídají za provádění programů a plnění svých úkolů podle tohoto nařízení a zvláštních nařízení na příslušné úrovni v souladu s institucionálním, právním a finančním rámcem dotyčného členského státu a s tímto nařízením a zvláštními nařízeními.
2. Opatření k provádění a využívání podpory poskytované na základě zvláštních nařízení, a zejména finanční a správní zdroje potřebné v souvislosti s podáváním zpráv, hodnocením, řízením a kontrolou, musí, pokud jde o míru poskytované podpory, zohledňovat zásadu proporcionality, čímž se sníží administrativní zátěž a usnadní účinné provádění.

Článek 12

Partnerství

1. Pro účely plnění úkolů podle odstavce 3 každý členský stát naváže, v souladu se svými vnitrostátními pravidly a postupy a příslušnými bezpečnostními požadavky, partnerství s příslušnými orgány a subjekty. Partnerství iniciují příslušné veřejné orgány na celostátní, regionální a případně místní úrovni. Ve vhodných případech zahrnuje rovněž příslušné mezinárodní organizace, nevládní organizace a sociální partnery.
2. Partnerství je rozvíjeno v plném souladu s institucionální, zákonnou a finanční pravomocí každé skupiny partnerů.
3. Členské státy se účastní partnerství prostřednictvím vypracovávání, provádění, monitorování a hodnocení národních programů. Složení partnerství se může v jednotlivých fázích programu lišit.
4. Každý členský stát zřídí monitorovací výbor, který bude nápomocen při provádění národních programů.
5. Komise může poskytnout pokyny ohledně monitorování národních programů a v případě potřeby a se souhlasem dotčeného členského státu se může podílet na činnosti monitorovacího výboru jako poradce.

Článek 13

Politický dialog

1. Za účelem usnadnění přípravy národních programů vede každý členský stát a Komise dialog na úrovni vyšších úředníků, přičemž se zohlední příslušné orientační harmonogramy stanovené v článku 14. Dialog se zaměří na celkové výsledky, jichž má být prostřednictvím národních programů dosaženo, s cílem zabývat se potřebami a prioritami členských států v oblastech intervence upravených ve zvláštních nařízeních s přihlédnutím k výchozí situaci v dotčených členských státech a k cílům zvláštních nařízení. Tento dialog je také příležitostí k výměně názorů na akce Unie. Výsledky dialogu budou vodítkem pro vypracovávání a schvalování národních programů a budou zahrnovat uvedení data, k němuž se očekává předložení národních programů členskými státy Komisi a které umožní včasné přijetí daného programu. Tyto výsledky se zaznamenají ve schváleném zápisu z jednání.
2. V případě akcí, jež mají být prováděny ve třetích zemích a ve vztahu k těmto zemím, se nesmí jednat o akce přímo zaměřené na rozvoj a politický dialog musí usilovat o jejich úplnou soudržnost se zásadami a obecnými cíli vnější činnosti a zahraniční politiky Unie, která se váže k dané zemi či regionu.
3. Po ukončení politických dialogů Komise informuje Evropský parlament o celkovém výsledku.
4. Považují-li to členský stát a Komise za vhodné, lze po provedení přezkumu v polovině období podle článku 15 politický dialog zopakovat, aby byly znovu vyhodnoceny potřeby daného členského státu a priority Unie.

Článek 14

Vypracovávání a schvalování národních programů

1. Na základě výsledků politického dialogu podle čl. 13 odst. 1 předloží každý členský stát víceletý národní program v souladu se zvláštními nařízeními.
2. Jednotlivé navržené národní programy musí pokrývat rozpočtové roky v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 a obsahovat tyto prvky:
 - a) popis výchozí situace v daném členském státě doplněný o nezbytné věcné informace pro řádné posouzení požadavků;
 - b) analýzu požadavků v daném členském státě a cíle tohoto státu vymezené tak, aby byly tyto požadavky během programového období splněny;
 - c) náležitou strategii, která vymezí cíle, jež mají být za podpory z rozpočtu Unie sledovány, ukazatele pro jejich dosažení a orientační harmonogram a uvede příklady plánovaných akcí na dosažení těchto cílů;
 - d) popis toho, jak jsou zahrnuty cíle stanovené ve zvláštních nařízeních;
 - e) mechanismy k zajištění koordinace mezi nástroji, které jsou ustaveny ve zvláštních nařízeních, a jinými nástroji Unie a členských států;
 - f) informace o zaváděném monitorovacím a hodnotícím rámci a ukazatelích, jimiž bude měřen pokrok při plnění sledovaných cílů oproti výchozí situaci v daném členském státě;
 - g) prováděcí ustanovení národního programu zahrnující určení příslušných orgánů a stručný popis zamýšleného systému řízení a kontroly;
 - h) stručný popis přístupu zvoleného pro provádění zásady partnerství stanovené v článku 12;
 - i) návrh plánu financování orientačně rozepsaný na jednotlivé rozpočtové roky daného období, včetně údajů o výdajích na technickou pomoc;
 - j) mechanismy a metody, jakými bude národní program zveřejňován.
3. Návrhy národních programů předloží členské státy Komisi nejpozději tři měsíce od ukončení politického dialogu podle článku 13.
4. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů vzor, podle kterého se vypracovávají národní programy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 59 odst. 3.
5. Před schválením navrhovaného národního programu Komise posoudí:
 - a) soulad programu s cíli zvláštních nařízeních a se závěry politického dialogu podle čl. 13 odst. 1;
 - b) rozdělení financování z prostředků Unie mezi cíle s ohledem na požadavky zvláštních nařízeních a případně zdůvodnění odchylky od minimálních podílů stanovených ve zvláštních nařízeních;
 - c) relevantnost cílů, ukazatelů, harmonogramu a příkladů akcí plánovaných v navrhovaném národním programu z hlediska strategie navržené členskými státy;
 - d) relevantnost prováděcích ustanovení podle odst. 2 písm. g) z hlediska plánovaných akcí;
 - e) soulad navrhovaného programu s právem Unie;

- f) doplňkovost vůči podpoře poskytované z jiných fondů Unie včetně Evropského sociálního fondu;
- g) v případě obecných cílů a příkladů akcí ve třetích zemích a ve vztahu k těmto zemím jejich soudržnost se zásadami a cíli vnější činnosti a zahraniční politiky Unie, která se váže k dané zemi či regionu, pokud se jedná o cíle a příklady opatření podle zvláštních nařízení.

6. Komise předloží své připomínky do tří měsíců od předložení navrhovaného národního programu. Dojde-li Komise k závěru, že navrhovaný národní program neodpovídá cílům zvláštního nařízení s ohledem na národní strategii nebo že financování z prostředků Unie, které má být přiděleno na tyto cíle, je nedostatečné nebo že tento program není v souladu s právem Unie, vyzve dotyčný členský stát, aby poskytl veškeré potřebné doplňující informace a případně navrhovaný národní program pozměnil.

7. Jsou-li případné připomínky Komise odpovídajícím způsobem zohledněny, Komise každý národní program schválí nejpozději šest měsíců poté, co jej členský stát formálně předložil.

8. Aniž je dotčen odstavec 7, informuje Komise Evropský parlament o celkovém výsledku uplatňování odstavců 5 a 6, včetně dodržení minimálních procentních podílů stanovených pro jednotlivé cíle v příslušných zvláštních nařízeních nebo odchylky od těchto podílů.

9. Nastanou-li nové či nepředvídané okolnosti, lze schválený národní program z podnětu Komise či dotčeného členského státu přezkoumat a v případě potřeby pro zbytek programového období přepracovat.

Článek 15

Přezkum v polovině období

1. V roce 2018 provedou Komise a jednotlivé členské státy přezkum situace s ohledem na průběžné hodnotící zprávy předložené členskými státy v souladu s čl. 57 odst. 1 písm. a) a s ohledem na vývoj politik Unie a vývoj v dotčených členských státech.
2. V návaznosti na přezkum podle odstavce 1 a s ohledem na jeho výsledky mohou být národní programy přepracovány.
3. Pravidla stanovená v článku 14 pro přípravu a schvalování národních programů se obdobně použijí i na vypracovávání a schvalování přepracovaných národních programů.
4. Poté, co bude přezkum v polovině období dokončen, a v rámci průběžného hodnocení podle čl. 57 odst. 2 písm. a) předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o tomto přezkumu.

Článek 16

Struktura financování

1. Finanční příspěvky poskytované v rámci národních programů mají formu grantů.
2. Akce podporované v rámci národních programů jsou spolufinancovány z veřejných nebo soukromých zdrojů, jsou neziskové povahy a nejsou předmětem financování z jiných zdrojů zahrnutých v rozpočtu Unie.
3. Příspěvek z rozpočtu Unie nesmí překročit 75 % celkových způsobilých výdajů na daný projekt.
4. Příspěvek z rozpočtu Unie může být zvýšen na 90 % v případě specifických akcí či strategických priorit ve smyslu definovaném ve zvláštních nařízeních.
5. Příspěvek z rozpočtu Unie může být zvýšen na 90 % ve výjimečných řádně odůvodněných případech, například pokud by z důvodu hospodářského tlaku na vnitrostátní rozpočet nebyly jinak projekty realizovány a nebylo by dosaženo cílů národního programu.
6. Příspěvek z rozpočtu Unie na technickou pomoc z podnětu členských států může dosáhnout až 100 % celkových způsobilých výdajů.

*Článek 17***Obecné zásady způsobilosti**

1. Nestanoví-li toto nařízení nebo zvláštní nařízení jinak, určuje se způsobilost výdajů podle vnitrostátních pravidel.
2. V souladu se zvláštními nařízeními musí výdaje, mají-li být způsobilé:
 - a) spadat do oblasti působnosti zvláštních nařízení a jejich cílů;
 - b) být potřebné k provedení činností, jež jsou předmětem daného projektu;
 - c) být přiměřené a splňovat zásady řádného finančního řízení, zejména pokud jde o ekonomickou výhodnost a nákladovou efektivnost.
3. Výdaje jsou způsobilé pro podporu podle zvláštního nařízení, pokud:
 - a) je příjemce vynaložil v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2022, a
 - b) určený odpovědný orgán je skutečně uhradil v období od 1. ledna 2014 do 30. června 2023.
4. Odchylně od odstavce 3 jsou způsobilé rovněž výdaje uhrazené v roce 2014, které odpovědný orgán uhradil dříve, než byl formálně určen podle článku 26, pokud systémy řízení a kontroly používané před tímto formálním určením jsou v zásadě totožné se systémy účinnými po formálním určení odpovědného orgánu.
5. Výdaje uvedené v žádosti o platbu, kterou příjemce odpovědnému orgánu předloží, musí být doloženy fakturami či účetními doklady rovnocenné důkazní hodnoty, s výjimkou forem podpory podle čl. 18 odst. 1 písm. b), c) a d). V případě těchto forem podpory se u částek uvedených v žádosti o platbu musí odchylně od odstavce 3 tohoto článku jednat o náklady, jež příjemci proplatil odpovědný orgán.
6. Čisté příjmy přímo vytvořené projektem během jeho provádění, které nebyly zohledněny při schvalování projektu, se od způsobilých výdajů na projekt odečtou nejpozději v žádosti příjemce o závěrečnou platbu.

*Článek 18***Způsobilé výdaje**

1. Způsobilé výdaje lze proplácet tímto způsobem:
 - a) proplacením způsobilých, skutečně vynaložených a zaplacených nákladů, které podle okolností zahrnují i odpisy;
 - b) za pomoci standardních stupnic jednotkových nákladů;
 - c) jednorázovými částkami;
 - d) paušálními financováními ve výši určitého procentního podílu stanoveného pro jednu či více nákladových kategorií.
2. Možnosti uvedené v odstavci 1 lze kombinovat, pokud se každá z nich vztahuje na různé kategorie nákladů nebo pokud jsou použity na různé projekty, které tvoří součást jedné akce, nebo na jednotlivé po sobě jdoucí fáze jedné akce.
3. Je-li projekt prováděn výhradně prostřednictvím zadávání veřejných zakázek na práce, zboží nebo služby, použije se pouze odst. 1 písm. a). Pokud je veřejná zakázka v rámci projektu omezena na určité kategorie nákladů, lze použít všechny možnosti uvedené v odstavci 1.
4. Částky podle odst. 1 písm. b), c) a d) se určují jedním z těchto způsobů:
 - a) pomocí přiměřené, spravedlivé a ověřitelné metody výpočtu založené na:
 - i) statistických údajích nebo jiných objektivních informacích,

- ii) ověřených historických údajích jednotlivých příjemců nebo
 - iii) použití obvyklých postupů jednotlivých příjemců pro účtování nákladů;
- b) v souladu s pravidly pro uplatňování odpovídající stupnice jednotkových nákladů, jednorázových částek a paušálních sazeb, které jsou použitelné v rámci politik Unie pro podobný druh projektu a příjemce;
- c) v souladu s pravidly pro uplatňování odpovídající stupnice jednotkových nákladů, jednorázových částek a paušálních sazeb použitých v rámci režimů pro granty financované výhradně dotčeným členským státem pro podobný druh projektu a příjemce.

5. Dokument, který stanoví podmínky podpory pro jednotlivé projekty, stanoví rovněž metodu, která se použije k určení nákladů na daný projekt, a podmínky pro vyplacení grantu.

6. Vznikají-li při provádění určitého projektu nepřímé náklady, lze je vypočítat jako paušální částku jedním z těchto způsobů:

- a) paušální sazbou až do výše 25 % způsobilých přímých nákladů, jestliže se tato sazba vypočte na základě přiměřené, spravedlivé a ověřitelné metody výpočtu nebo metody, která je v rámci grantových režimů financovaných výhradně dotčeným členským státem uplatňována na podobný druh projektu a příjemce;
- b) paušální sazbou až do výše 15 % způsobilých přímých nákladů na zaměstnance, aniž by se po dotčeném členském státu požadovalo, aby provedl výpočty ke stanovení příslušné sazby;
- c) paušální sazbou způsobilých přímých nákladů na základě stávajících metod a odpovídajících sazeb, které jsou v rámci politik Unie uplatňovány na podobný druh projektu a příjemce.

7. Pro účely stanovení nákladů na zaměstnance souvisejících s prováděním určitého projektu může být příslušná hodinová sazba vypočtena tak, že se poslední doložené roční hrubé mzdové náklady vydělí 1 720 hodinami.

8. Pokud příspěvek z rozpočtu Unie nepřesahuje 100 000 EUR, mohou být částky podle odst. 1 písm. b), c) a d) kromě metod uvedených v odstavci 4 stanoveny v jednotlivých případech na základě návrhu rozpočtu, který předem schválí odpovědný orgán.

9. Odpisy lze považovat za způsobilé, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) umožňují to pravidla způsobilosti daného národního programu;
- b) jsou-li výdaje propláceny formou uvedenou v odst. 1 písm. a), výše výdajů je řádně doložena doklady rovnocennými fakturám na způsobilé náklady;
- c) náklady se týkají výhradně období, ve kterém je daný projekt podporován;
- d) podpora z rozpočtu Unie nepřispěla k pořízení odepisovaného majetku.

10. Aniž je dotčen článek 43, mohou členské státy, jejichž měnou není euro, použít pro účely odstavce 8 tohoto článku přepočítací koeficient eura stanovený v den schválení projektu nebo v den podpisu dohody o projektu na základě měsíčního účetního směnného kurzu, který elektronicky zveřejní Komise. Tento směnný kurz eura nepodléhá během trvání projektu změnám.

Článek 19

Nezpůsobilé výdaje

Pro příspěvek z rozpočtu Unie na základě zvláštních nařízení nejsou způsobilé tyto náklady:

- a) úroky z dlužných částek;
- b) nákup nezastavěných pozemků;

- c) nákup zastavěných pozemků potřebných k provádění projektu ve výši přesahující 10 % celkových způsobilých výdajů na daný projekt;
- d) daň z přidané hodnoty (DPH), s výjimkou případů, kdy vnitrostátní právní předpisy v oblasti DPH neumožňují její odečet.

Článek 20

Technická pomoc z podnětu členských států

1. Z podnětu členského státu lze v případě všech národních programů na základě zvláštních nařízení podporovat akce za účelem jejich vypracování, řízení, monitorování, hodnocení, informování a komunikace, vytváření sítí, kontroly a auditu, jakož i opatření k posílení správních kapacit pro provádění tohoto nařízení a zvláštních nařízení.
2. Opatření uvedená v odstavci 1 mohou zahrnovat:
 - a) výdaje na vypracování, výběr, posuzování, řízení a monitorování programu, opatření či projektů;
 - b) výdaje na audity a kontroly opatření a projektů na místě;
 - c) výdaje na hodnocení programu, akcí či projektů;
 - d) výdaje na poskytování a šíření informací a zajištění transparentnosti v souvislosti s programem, akcemi či projekty, včetně výdajů vyplývajících z uplatňování článku 53 a výdajů na kampaně zaměřené na informování a zvyšování povědomí o účelu programu, které jsou organizovány mimo jiné na místní úrovni;
 - e) výdaje na pořízení, instalaci a údržbu počítačových systémů pro řízení, monitorování a hodnocení provádění tohoto nařízení a zvláštních nařízení;
 - f) výdaje na jednání monitorovacích výborů a podvýborů v souvislosti s prováděním akcí; včetně nákladů na účast odborníků a jiných účastníků na jednáních těchto výborů, včetně účastníků z třetích zemí, pokud je jejich přítomnost zásadní pro účinné provádění programů, akcí či projektů;
 - g) výdaje na posílení správních kapacit pro provádění tohoto nařízení a zvláštních nařízení.
3. Členské státy mohou tyto prostředky použít na podporu akcí na snížení administrativní zátěže pro příjemce a příslušné orgány uvedené v článku 25, mimo jiné systémů pro elektronickou výměnu dat, a akcí na zvýšení kapacity orgánů členských států a příjemců spravovat a využívat podporu poskytovanou podle zvláštních nařízení.
4. Tyto akce se mohou týkat rovněž předchozích i následných finančních rámců.
5. Jsou-li jeden či více příslušných orgánů společně pro více než jeden národní program, lze prostředky na výdaje na technickou pomoc v rámci jednotlivých dotčených programů zčásti nebo zcela sloučit.

ODDÍL 2

Řízení a kontrola

Článek 21

Obecné zásady systémů řízení a kontroly

Pro účely provádění národního programu zavede každý členský stát systémy řízení a kontroly, které musí zajišťovat:

- a) popis funkcí jednotlivých orgánů zapojených do řízení a kontroly a rozdělení funkcí v rámci jednotlivých orgánů;
- b) dodržování zásady oddělení funkcí mezi takovými orgány a v rámci takových orgánů;

- c) postupy pro zajištění správnosti a řádnosti vykazovaných výdajů;
- d) počítačové systémy pro účetnictví, ukládání a přenos finančních údajů a údajů o ukazatelích, jakož i pro monitorování a podávání zpráv;
- e) systémy pro podávání zpráv a monitorování, pokud odpovědný orgán pověří plněním úkolů jiný subjekt;
- f) opatření pro audit fungování systémů řízení a kontroly;
- g) systémy a postupy pro zajištění odpovídající auditní stopy;
- h) předcházení nesrovnalostem, včetně podvodů, jejich odhalování a nápravu a zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek spolu s případnými úroky z prodlení.

Článek 22

Odpovědnosti v rámci sdíleného řízení

V souladu se zásadou sdíleného řízení jsou za řízení a kontrolu národních programů odpovědné členské státy a Komise na základě svých příslušných povinností stanovených v tomto nařízení a ve zvláštních nařízeních.

Článek 23

Odpovědnosti příjemců

Příjemci plně spolupracují s Komisí a příslušnými orgány při výkonu jejich funkcí a plnění jejich úkolů v souvislosti s tímto nařízením a zvláštními nařízeními.

Článek 24

Odpovědnosti členských států

1. Členské státy plní povinnosti v oblasti řízení, kontroly a auditu a nesou z toho vyplývající odpovědnost, která je stanovena v pravidlech sdíleného řízení obsažených v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a v tomto nařízení.
2. Členské státy zajistí, aby systémy řízení a kontroly národních programů byly zavedeny v souladu s tímto nařízením a aby tyto systémy účinně fungovaly.
3. Členské státy vyčlení pro jednotlivé příslušné orgány přiměřené zdroje, jež jim umožní vykonávat jejich funkce po celé programové období.
4. Členské státy stanoví transparentní pravidla a postupy výběru a provádění projektů v souladu s tímto nařízením a zvláštními nařízeními.
5. Všechny úřední výměny informací mezi členskými státy a Komisí se provádějí za použití systému pro elektronickou výměnu dat. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví podmínky, jež má uvedený systém pro elektronickou výměnu dat splňovat. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 59 odst. 3.

Článek 25

Příslušné orgány

1. Pro účely tohoto nařízení a zvláštních nařízení jsou příslušnými orgány:
 - a) odpovědný orgán: veřejnoprávní subjekt daného členského státu, který je určeným subjektem ve smyslu čl. 59 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a který nese výlučnou odpovědnost za řádné řízení a kontrolu národního programu a zajišťuje veškerou komunikaci s Komisí;

- b) auditní orgán: vnitrostátní orgán veřejné moci nebo veřejnoprávní subjekt funkčně nezávislý na odpovědném orgánu, který odpovídá za každoroční vydávání výroku podle čl. 59 odst. 5 druhého pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;
- c) případně jeden nebo více pověřených orgánů: jakýkoli veřejnoprávní nebo soukromý subjekt, jenž plní určité úkoly odpovědného orgánu v rámci jeho odpovědnosti.
2. Jednotlivé členské státy stanoví pravidla, jimiž se řídí vztahy mezi orgány podle odstavce 1 a jejich vztahy s Komisí.

Článek 26

Určení odpovědných orgánů

1. V souladu s čl. 59 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 oznámí členské státy Komisi co nejdříve po schválení národního programu formálně určené odpovědné orgány členských států na ministerské úrovni, které odpovídají za správu a kontrolu výdajů podle tohoto nařízení.
2. Podmínkou pro určení daného subjektu podle odstavce 1 je splnění kritérií pro určení týkajících se vnitřního prostředí, kontrolní činnosti, informací a komunikace a monitorování, jež jsou stanovena v tomto nařízení či na jeho základě.
3. Určení odpovědného orgánu vychází z výroku auditorského subjektu, kterým může být auditní orgán a který posuzuje, zda odpovědný orgán splňuje kritéria pro určení. Tímto subjektem může být nezávislá veřejnoprávní instituce odpovědná za monitorování, hodnocení a kontrolu správy. Tento auditorský subjekt musí být nezávislý na odpovědném orgánu a vykonávat svou činnost v souladu s mezinárodně uznávanými auditorскими standardy. V souladu s čl. 59 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 mohou členské státy při rozhodování o určení odpovědného orgánu vycházet z toho, zda jsou jejich systémy řízení a kontroly v podstatě totožné s již existujícími systémy z předchozího období a zda řádně fungují. Pokud stávající výsledky auditu a kontroly prokáží, že určené subjekty již nesplňují kritéria pro určení, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění nápravy nedostatků při plnění úkolů těmito subjekty, včetně toho, že jejich určení zruší.
4. Za účelem zajištění řádného fungování tohoto systému je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 58, pokud jde o:
- a) minimální požadavky na určení odpovědných orgánů, pokud jde o vnitřní prostředí, kontrolní činnost, informace a komunikaci a monitorování, jakož i pravidla pro určení a jeho zrušení;
- b) pravidla dohledu nad určením odpovědných orgánů a postup pro přezkum určení;
- c) povinnosti odpovědných orgánů, pokud jde o veřejné intervence, jakož i náplň jejich řídicích a kontrolních povinností.

Článek 27

Obecné zásady kontrol prováděných odpovědnými orgány

1. Odpovědné orgány provádějí systematické administrativní kontroly a za účelem získání dostatečné jistoty dále provádějí kontroly na místě zahrnující v případě potřeby neohlášené kontroly na místě zaměřené na výdaje, jež souvisejí se žádostmi příjemců o závěrečnou platbu a jsou vykázány v roční účetní závěrce.
2. Pokud jde o kontroly na místě, vybere odpovědný orgán z celkového souboru příjemců kontrolní vzorek, který se podle potřeby skládá z namátkové části a z rizikové části, s cílem získat reprezentativní míru chybovosti a minimální míru důvěry a současně se zaměřit na největší chyby.
3. Odpovědný orgán vypracuje z každé kontroly na místě kontrolní zprávu.

4. Jsou-li zjištěny problémy zřejmě systémové povahy, a mohou tedy představovat riziko pro další projekty, zajistí odpovědný orgán další přezkum včetně případných dalších kontrol, aby byl zjištěn rozsah těchto problémů a aby bylo určeno, zda míra chybovosti překračuje přijatelnou úroveň. Odpovědný orgán přijme nezbytná preventivní a nápravná opatření a oznámí je Komisi v souhrnné zprávě podle čl. 59 odst. 5 prvního pododstavce písm. b) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

5. Za účelem dosažení jednotného uplatňování tohoto článku přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů potřebná pravidla. Tato pravidla se mohou týkat zejména:

- a) pravidel administrativních kontrol a kontrol na místě včetně neohlášených kontrol na místě, jež má odpovědný orgán provádět v zájmu plnění povinností, závazků a pravidel způsobilosti, které plynou z provádění tohoto nařízení a zvláštních nařízení, včetně pravidel týkajících se doby, po kterou mají být doklady uchovávány;
- b) pravidel pro minimální rozsah kontrol na místě, jež jsou nezbytné k účinnému řízení rizik, jakož i podmínek, za nichž musí členské státy tyto kontroly zintenzivnit, či naopak omezit v případě, že systémy řízení a kontroly fungují řádně a míra chybovosti se pohybuje v přijatelné výši;
- c) pravidel a metod podávání zpráv o uskutečněných kontrolách a ověřování a o jejich výsledcích.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 59 odst. 3.

Článek 28

Platby příjemcům

Odpovědné orgány zajistí, aby příjemci obdrželi celkovou částku podpory z veřejných zdrojů co nejrychleji a v plné výši. Žádná částka se neodečítá ani nezadržuje a nejsou vymáhány žádné zvláštní poplatky či jiné poplatky s rovnocenným účinkem, které by tyto částky určené příjemcům snižovaly.

Článek 29

Funkce auditního orgánu

1. Na podporu výroku vydaného v souladu s článkem 59 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 zajišťuje auditní orgán, aby byly prováděny audity systémů řízení a kontroly a audity vhodného vzorku výdajů vykázaných v roční účetní závěrce. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 58 tohoto nařízení, pokud jde o postavení auditních orgánů a podmínky, jež mají jimi prováděné audity splňovat.
2. Provádí-li audity jiný subjekt než auditní orgán, zajistí auditní orgán, aby měl tento subjekt nezbytnou odbornou způsobilost a funkční nezávislost.
3. Auditní orgán zajistí, aby byly při auditní činnosti dodržovány mezinárodně uznávané auditorské standardy.

Článek 30

Spolupráce s auditními orgány

1. Komise spolupracuje s auditními orgány za účelem koordinace jejich plánů a metod auditu a co nejrychleji si s nimi vyměňuje výsledky auditů zaměřených na systémy řízení a kontroly s cílem co nejlépe a přiměřeně využít kontrolních prostředků a zabránit neodůvodněnému zdvojování činností.
2. Komise a auditní orgány se pravidelně scházejí, aby si vyměnily názory na otázky týkající se zlepšování systémů řízení a kontroly.

Článek 31

Kontroly a audity prováděné Komisí

1. Na základě dostupných informací týkajících se mimo jiné postupu určení subjektů, žádosti o vyplacení ročního zůstatku podle článku 44, výročních zpráv o provádění a auditů provedených národními subjekty a subjekty Unie Komise posoudí, zda členské státy zavedly systémy řízení a kontroly, které jsou v souladu s tímto nařízením, a zda tyto systémy během provádění národních programů účinně fungují.

2. Aniž jsou dotčeny audity prováděné členskými státy, mohou úředníci nebo pověření zástupci Komise provádět audity nebo kontroly na místě, které oznámí alespoň 12 pracovních dní před jejich uskutečněním příslušnému vnitrostátnímu orgánu, s výjimkou auditů či kontrol na místě v naléhavých případech. Komise dodržuje zásadu proporcionality tím, že zohledňuje potřebu zamezit neodůvodněnému zdvojení auditů či kontrol prováděných členskými státy, míru rizika pro rozpočet Unie a potřebu minimalizovat administrativní zátěž příjemců. Těchto auditů nebo kontrol se mohou účastnit úředníci nebo pověření zástupci členského státu.

3. Předmětem těchto auditů nebo kontrol mohou být zejména:

- a) ověření účinného fungování systémů řízení a kontroly v rámci daného národního programu či jeho části;
- b) soulad administrativních postupů s pravidly Unie;
- c) existence požadovaných dokladů a jejich souvislost s akcemi, jež jsou z národních programů podporovány;
- d) podmínky, za nichž byly akce provedeny a zkontrolovány;
- e) posouzení řádného finančního řízení dané akce či národního programu.

4. Úředníci nebo pověření zástupci Komise řádně zplnomocnění k provádění auditů či kontrol na místě mají přístup ke všem potřebným záznamům, dokladům a metadatům, které se týkají projektů a technické podpory nebo systémů řízení a kontroly, a to bez ohledu na nosič, na němž jsou uvedené informace uloženy. Kopie těchto záznamů, dokladů a metadat poskytnou členské státy na vyžádání Komisi. Pravomocemi stanovenými v tomto odstavci není dotčeno uplatňování vnitrostátních ustanovení, jež vyhražují některé úkony činitelům zvláště určeným vnitrostátními právními předpisy. Úředníci a pověření zástupci Komise se neúčastní mimo jiné domovních prohlídek ani úředních výslechů osob podle vnitrostátních právních předpisů. Mají však přístup k takto získaným informacím, aniž jsou dotčeny pravomoci vnitrostátních soudů a při plném dodržování základních práv dotčených právních subjektů.

5. Příslušné subjekty členského státu podrobují akce podle tohoto nařízení na žádost Komise a se souhlasem dotčeného členského státu dodatečným kontrolám nebo šetřením. Těchto kontrol či šetření se mohou účastnit zástupci Komise nebo osoby pověřené Komisí. Za účelem účinnějšího provádění kontrol může Komise se souhlasem dotčeného členského státu požádat při určitých kontrolách nebo šetřeních o pomoc orgány tohoto členského státu.

6. Komise může požádat členský stát, aby přijal opatření nezbytná k zajištění účinného fungování systémů řízení a kontroly nebo správnosti výdajů v souladu s příslušnými pravidly.

ODDÍL 3

Finanční řízení

Článek 32

Rozpočtové závazky

1. Rozpočtové závazky Unie týkající se jednotlivých národních programů se v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 uskutečňují v ročních splátkách.

2. Rozhodnutí Komise o schválení určitého národního programu je rozhodnutím o financování ve smyslu článku 84 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, a jakmile je oznámeno dotčenému členskému státu, je právním závazkem ve smyslu uvedeného nařízení.

3. U každého národního programu následuje po jeho schválení ze strany Komise rozpočtový závazek na první splátku.

4. S výjimkou případů, kdy se použije článek 16 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, přijme Komise do 1. května každého roku rozpočtové závazky na další splátky na základě rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 33

Společná pravidla pro platby

1. Platby příspěvků z rozpočtu Unie na jednotlivé národní programy provádí Komise v souladu s rozpočtovými prostředky a v závislosti na dostupných finančních zdrojích. Každá platba se přiřadí k nejstaršímu otevřenému rozpočtovému závazku.
2. Platby se provádějí v podobě počáteční předběžné platby, ročních předběžných plateb, plateb ročního zůstatku a platby konečného zůstatku.
3. Použije se článek 90 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 34

Kumulace počáteční předběžné platby a ročních zůstatků

1. Celkový součet počáteční předběžné platby a plateb ročního zůstatku nepřesáhne 95 % příspěvku z rozpočtu Unie na daný národní program.
2. Je-li stropu ve výši 95 % dosaženo, členský stát může i nadále předkládat Komisi žádosti o platby.

Článek 35

Vyplácení předběžných plateb

1. V návaznosti na rozhodnutí Komise o schválení národního programu vyplatí Komise v průběhu čtyř měsíců určenému odpovědnému orgánu počáteční předběžnou platbu na celé programové období. Výše této počáteční předběžné platby činí 4 % celkového příspěvku z rozpočtu Unie na daný národní program. V závislosti na dostupnosti rozpočtových prostředků lze tuto platbu rozdělit do dvou splátek.
2. Do 1. února 2015 se uskuteční roční předběžná platba odpovídající 3 % celkového příspěvku z rozpočtu Unie na daný národní program. V období 2016–2022 činí roční předběžná platba 5 % celkového příspěvku z rozpočtu Unie na daný národní program.
3. Je-li národní program schválen v roce 2015 nebo později, počáteční předběžná platba a roční předběžné platby jsou vyplaceny nejpozději 60 dní po schválení národního programu v závislosti na dostupnosti rozpočtových prostředků.
4. V případě změn celkového příspěvku z rozpočtu Unie na národní program dojde k přezkumu výše počáteční předběžné platby i ročních předběžných plateb a tyto částky se zohlední v rozhodnutí o financování.
5. Předběžné platby se použijí na platby příjemcům, kteří provádějí národní program, a na výdaje příslušných orgánů související s technickou pomocí. Za tímto účelem musí být předběžné platby neprodleně k dispozici odpovědnému orgánu.

Článek 36

Zúčtování předběžných plateb

1. Částku vyplacenou v rámci počáteční předběžné platby Komise plně zúčtuje nejpozději při uzavření národního programu v souladu s článkem 40.
2. Částku vyplacenou v rámci roční předběžné platby Komise zúčtuje v souladu s článkem 39.
3. Jestliže do 36 měsíců od dne, kdy Komise vyplatí první splátku počáteční předběžné platby, není zaslána žádost o platbu v souladu s článkem 44, je celková částka vyplacená v rámci předběžných plateb vrácena Komisi.
4. Úroky z počáteční předběžné platby se přidělují na daný národní program a odečítají se z částky veřejných výdajů uvedené v žádosti o závěrečnou platbu.

Článek 37

Vnitřní účelově vázané příjmy

1. Za vnitřní účelově vázané příjmy ve smyslu článku 21 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 jsou považovány:
 - i) částky, které jsou podle článků 45 a 47 tohoto nařízení zaplacený do rozpočtu Unie, včetně úroků,
 - ii) částky, které jsou po uzavření programů spadajících do předchozího víceletého finančního rámce zaplacený do rozpočtu Unie, včetně úroků.
2. Částky podle odstavce 1 se zaplatí do rozpočtu Unie a v případě jejich opětovného použití se použijí v první řadě na financování výdajů podle zvláštních nařízený.

Článek 38

Definice rozpočtového roku

Pro účely tohoto nařízený zahrnuje rozpočtový rok podle článku 59 nařízený (EU, Euratom) č. 966/2012 uskutečněné výdaje a vyplacené příjmy, jež byly uvedeny v účetnictví odpovědného orgánu v období od 16. října roku „N-1“ do 15. října roku „N“.

Článek 39

Platba ročního zůstatku

1. Komise vyplatí roční zůstatek na základě platného finančního plánu, roční účetní závěrky za příslušný rozpočtový rok daného národního programu a příslušného rozhodnutí o schválení účetní závěrky.
2. V roční účetní závěrce jsou uvedeny platby, včetně plateb souvisejících s technickou pomocí, které odpovědný orgán provedl během rozpočtového roku a u nichž byly splněny kontrolní požadavky podle článku 27.
3. V závislosti na dostupnosti rozpočtových prostředků je roční zůstatek vyplacen nejpozději šest měsíců ode dne, kdy Komise uzná za přijatelné údaje a dokumenty uvedené v čl. 44 odst. 1 a v článku 54 a kdy byly schváleny poslední roční účetní závěrky.

Článek 40

Uzavření programu

1. Členské státy předloží nejpozději do 31. prosince 2023 tyto dokumenty:
 - a) údaje požadované pro poslední roční účetní závěrku v souladu s čl. 44 odst. 1;
 - b) žádost o vyplacení konečného zůstatku a
 - c) závěrečnou zprávu o provádění národního programu podle čl. 54 odst. 1.
2. Do poslední roční účetní závěrky jsou zahrnuty platby, jež odpovědný orgán provedl v období od 16. října 2022 do 30. června 2023.
3. Po doručení dokumentů podle odstavce 1 Komise vyplatí konečný zůstatek na základě platného finančního plánu, poslední roční účetní závěrky a rozhodnutí o jejím schválení.
4. V závislosti na dostupnosti rozpočtových prostředků je konečný zůstatek vyplacen nejpozději do tří měsíců ode dne schválení účetní závěrky za poslední rozpočtový rok nebo do jednoho měsíce ode dne schválení závěrečné zprávy o provádění, podle toho, co nastane později. Částky, které zůstanou přiděleny po platbě konečného zůstatku, Komise zruší ve lhůtě šesti měsíců, aniž je dotčen článek 52.

Článek 41

Přerušení platební lhůty

1. Pověřená schvalující osoba ve smyslu nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 může na dobu nejvýše šesti měsíců přerušit po předložení žádosti o platbu platební lhůtu, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) informace poskytnuté auditorským subjektem členského státu nebo Unie zjevně prokazují možnost významných nedostatků ve fungování systému řízení a kontroly;
- b) pověřená schvalující osoba musí provést dodatečná ověření poté, co obdrží informaci, která ji upozorní na skutečnost, že určitý výdaj uvedený v žádosti o platbu je spojen s nesrovnalostí, která má vážné finanční následky;
- c) nebyl předložen jeden či více dokumentů požadovaných podle čl. 44 odst. 1.

Dotčený členský stát může schválit prodloužení přerušení platební lhůty o další tři měsíce.

2. Pověřená schvalující osoba omezí přerušení platební lhůty pouze na tu část výdajů obsažených v žádosti o platbu, která je dotčena okolnostmi uvedenými v odst. 1 prvním pododstavci, ledaže by nebylo možné určit část výdajů, které se to týká. Pověřená schvalující osoba okamžitě písemně informuje členský stát a odpovědný orgán o důvodu přerušení platební lhůty a vyzve je k nápravě situace. Pověřená schvalující osoba přerušení platební lhůty ukončí, jakmile jsou přijata nezbytná opatření.

Článek 42

Pozastavení plateb

1. Komise může pozastavit výplatu ročního zůstatku nebo jeho části, jestliže:

- a) účinné fungování systému řízení a kontroly národního programu je narušeno závažnými nedostatky, jež ohrožují příspěvek Unie na daný národní program a pro něž nebyla přijata žádná nápravná opatření;
- b) určitý výdaj v roční účetní závěrce je spojen s nesrovnalostí, jež má závažné finanční důsledky a nebyla napravena, nebo
- c) členský stát nepřijal nezbytná opatření k nápravě situace, která vedla k přerušení platební lhůty podle článku 41.

2. Komise může o pozastavení výplaty ročního zůstatku nebo jeho části rozhodnout poté, co poskytla dotčenému členskému státu možnost, aby předložil své připomínky.

3. Komise pozastavení výplaty ročního zůstatku nebo jeho části ukončí, pokud dotčený členský stát přijme nezbytná opatření, která umožňují pozastavení zrušit.

Článek 43

Použití eura

1. Částky uváděné v národních programech předložených členskými státy, v odhadech výdajů, výkazech výdajů, žádostech o platby a ročních účetních závěrkách a výdaje uváděné ve výročních a závěrečných zprávách provádění se vyjadřují v eurech.

2. Členské státy, jejichž měnou není ke dni podání žádosti o platbu euro, přepočítají částky výdajů vynaložených v národních měnách na eura. Tyto částky se přepočítají na eura tak, že se použije měsíční směnný kurz Komise platný v měsíci, v němž výdaj zaúčtuje odpovědný orgán určený pro příslušný národní program. Tento směnný kurz Komise elektronicky zveřejňuje každý měsíc.

3. Jakmile se euro stane měnou některého členského státu, použije se postup pro přepočtení uvedený v odstavci 2 nadále na veškeré výdaje zaúčtované odpovědným orgánem přede dnem vstupu pevného přepočítacího koeficientu mezi národní měnou a eurem v platnost.

ODDÍL 4

Schvalování účetní závěrky a finanční opravy

Článek 44

Žádost o platbu ročního zůstatku

1. Do 15. února roku následujícího po příslušném rozpočtovém roce předloží každý členský stát Komisi dokumenty a informace požadované podle čl. 59 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Předložené dokumenty slouží jako žádost o platbu ročního zůstatku. Lhůtu stanovenou na den 15. února může Komise na základě sdělení dotčeného členského státu výjimečně prodloužit do 1. března. Členské státy mohou na příslušné úrovni tuto informaci zveřejnit.

2. Komise může členský stát požádat, aby pro účely schvalování roční účetní závěrky poskytl další informace. Pokud členský stát neposkytne požadované informace v příslušné lhůtě stanovené Komisí, může Komise přijmout rozhodnutí o schválení účetní závěrky na základě informací, které má k dispozici.

3. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů vzory, podle nichž mají být vypracovány dokumenty uvedené v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 59 odst. 2.

Článek 45

Schvalování roční účetní závěrky

1. Do 31. května roku následujícího po příslušném rozpočtovém roce Komise rozhodne o schválení roční účetní závěrky jednotlivých národních programů. Rozhodnutí o schválení účetní závěrky se týká úplnosti, přesnosti a věrohodnosti předložené roční účetní závěrky a nejsou jím dotčeny případné následné finanční opravy.

2. Podmínky schvalování roční účetní závěrky, pokud jde o opatření v souvislosti s přijímáním a prováděním příslušného rozhodnutí, včetně výměny informací mezi Komisí a členskými státy a příslušných lhůt, stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 59 odst. 3.

Článek 46

Finanční opravy prováděné členskými státy

Členské státy provádí finanční opravy potřebné v souvislosti s jednotlivými nebo systémovými nesrovnalostmi zjištěnými v rámci národních programů. Finanční opravy spočívají v tom, že se příslušný příspěvek z rozpočtu Unie nebo jeho část zruší. Členské státy zohlední povahu a závažnost nesrovnalostí a finanční ztrátu, která rozpočtu Unie vznikla, a uplatní přiměřenou opravu. Částky zrušené a získané zpět a úroky z nich jsou znovu přiděleny na příslušný národní program, s výjimkou částek, jež byly předmětem nesrovnalostí, které odhalil Účetní dvůr či útvary Komise včetně OLAF. Částky získané zpět vrátí dotčený členský stát po uzavření národního programu do rozpočtu Unie.

Článek 47

Schvalování souladu a finanční opravy prováděné Komisí

1. Komise provádí finanční opravy prostřednictvím úplného nebo částečného zrušení příspěvku Unie na daný národní program nebo jeho část a získání této částky zpět od dotčeného členského státu s cílem vyloučit z financování Unie výdaje, které jsou v rozporu s příslušnými právními předpisy, a to i pokud jde o nedostatky v systémech řízení a kontroly členských států, které odhalila Komise nebo Účetní dvůr.

2. Porušení platných právních předpisů má za následek finanční opravu pouze v souvislosti s výdajem, který byl vykázan Komisi, a v případě, že je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) porušení ovlivnilo výběr projektu v rámci národního programu nebo s ohledem na povahu porušení nelze takový dopad stanovit, avšak existuje odůvodněné riziko, že dané porušení takový dopad mělo;
- b) porušení ovlivnilo výši vykázaných výdajů, které mají být uhrazeny z rozpočtu Unie, nebo s ohledem na povahu porušení nelze stanovit jeho finanční dopad, avšak existuje odůvodněné riziko, že dané porušení takový dopad mělo.

3. Při rozhodování o finanční opravě podle odstavce 1 dodržuje Komise zásadu proporcionality tím, že zohlední povahu a závažnost porušení příslušných právních předpisů a finanční důsledky takového porušení pro rozpočet Unie.

4. Před přijetím rozhodnutí o zamítnutí financování jsou písemně oznámena zjištění Komise a odpovědi daného členského státu; poté se obě strany pokusí dosáhnout dohody o opatřeních, která mají být přijata.

5. Financování nelze zamítnout v případě:

- a) výdajů, které odpovědný orgán vynaložil více než 36 měsíců předtím, než Komise členskému státu písemně oznámila svá zjištění;
- b) výdajů na víceleté akce, jež spadají do oblasti působnosti národních programů, měl-li být konečný závazek příjemce splněn více než 36 měsíců předtím, než Komise členskému státu písemně oznámila svá zjištění;
- c) výdajů na jiné akce v rámci národních programů, než jsou akce uvedené v písmenu b), v jejichž případě provedl odpovědný orgán platbu, případně závěrečnou platbu více než 36 měsíců předtím, než Komise členskému státu písemně oznámila svá zjištění.

6. Podmínky schvalování souladu, pokud jde o opatření v souvislosti s přijímáním a prováděním příslušného rozhodnutí, včetně výměny informací mezi Komisí a členskými státy a příslušných lhůt, upraví Komise prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 59 odst. 3.

Článek 48

Povinnosti členských států

Finanční opravou ze strany Komise není dotčena povinnost členského státu získat zpět vyplacené částky podle čl. 21 písm. h) tohoto nařízení a státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU a podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999⁽¹⁾.

Článek 49

Vrácení platby

1. Každou částku, která má být vrácena do rozpočtu Unie, je třeba uhradit přede dnem splatnosti, jenž je uveden v inkasním příkazu vydaném v souladu s článkem 80 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Tímto dnem splatnosti je poslední den druhého měsíce po vydání příkazu.
2. Každým prodlením při navrácení částky vzniká nárok na úrok z prodlení ode dne splatnosti až do dne uskutečnění platby. Sazba tohoto úroku z prodlení je o jeden a půl procentního bodu vyšší než sazba používaná Evropskou centrální bankou při jejích hlavních refinančních operacích první pracovní den měsíce, do kterého spadá den splatnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování EU (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

ODDÍL 5

Zrušení závazku

Článek 50

Zásady

1. U národních programů bude provedeno zrušení závazku, jestliže v případě částek vyhrazených na tento závazek nebude do 31. prosince druhého roku po roce přijetí rozpočtového závazku vyplacena počáteční a roční platba předběžného financování podle článku 35 a vystavena žádost o platbu podle článku 44. Pro účely takového zrušení vypočítá Komise příslušnou částku tak, že ke každému z rozpočtových závazků na období 2015–2020 připočte jednu šestinu ročního rozpočtového závazku týkajícího se celkové částky příspěvku na rok 2014.
2. Odchylně od odstavce 1 se lhůty pro zrušení závazku nepoužijí na roční rozpočtový závazek týkající se celkového ročního příspěvku na rok 2014.
3. Pokud se první roční rozpočtový závazek týká celkového ročního příspěvku na rok 2015, lhůty pro zrušení závazku se odchylně od odstavce 1 nepoužijí na roční rozpočtový závazek týkající se celkového ročního příspěvku na rok 2015. V takových případech Komise vypočítá částku podle odstavce 1 tak, že ke každému z rozpočtových závazků na období 2016–2020 připočte jednu pětinu ročního rozpočtového závazku týkajícího se celkové částky příspěvku na rok 2015.
4. Závazek týkající se posledního roku období se zruší podle pravidel pro uzavření programů.
5. Zruší se automaticky všechny závazky, jež zůstanou otevřeny v poslední den způsobilosti výdajů podle čl. 17 odst. 3, a u nichž odpovědný orgán nepředloží žádost o platbu ve lhůtě šesti měsíců od uvedeného dne.

Článek 51

Výjimky ze zrušení závazku

1. Částka, jíž se zrušení závazku týká, se snižuje o částky, které odpovědný orgán nebyl schopen vykázat Komisi:
 - a) v důsledku toho, že opatření byla pozastavena soudním řízením nebo řízením o správním opravném prostředku s odkladným účinkem, nebo
 - b) z důvodů působení vyšší moci, která vážně ovlivnila provádění národního programu nebo jeho části. Odpovědné orgány, které se na vyšší moc odvolávají, musí prokázat její přímé důsledky pro provádění národního programu nebo jeho části.

O toto snížení lze požádat, pokud pozastavení akce nebo vyšší moc trvaly nejdéle jeden rok. Pokud pozastavení akce nebo vyšší moc trvaly déle než jeden rok, lze o toto snížení požádat několikrát podle doby trvání vyšší moci nebo počtu let, které uplynou mezi dnem soudního nebo správního rozhodnutí o pozastavení provádění dané akce a dnem nabytí právní moci konečného soudního nebo správního rozhodnutí.

2. Do 31. ledna zašle členský stát Komisi informace o výjimkách podle odstavce 1 v souvislosti s částkou, která se má vykázat do konce předcházejícího roku.
3. Při výpočtu automaticky zrušeného závazku se nepřihlíží k té části rozpočtových závazků, u níž byla podána žádost o platbu, ale jejíž proplácenou výši Komise k 31. prosinci roku N+2 snížila nebo jejíž úhradu k tomuto dni pozastavila.

Článek 52

Postup

1. Kdykoli hrozí zrušení závazku podle článku 50, Komise co nejrychleji uvědomí členský stát.

2. Komise na základě informací, které má ke dni 31. ledna k dispozici, informuje odpovědný orgán o výši zrušeného závazku podle údajů, které má k dispozici.
3. Dotčený členský stát ve lhůtě dvou měsíců odsouhlasí částku, která má být zrušena, nebo předloží své připomínky.
4. Komise automaticky zruší závazek nejpozději devět měsíců po uplynutí poslední ze lhůt stanovených v odstavcích 1 až 3.
5. V případě automatického zrušení závazku se příspěvek z rozpočtu Unie na příslušný národní program snižuje pro daný rok o částku automaticky zrušeného závazku. Nepředloží-li členský stát přepracovaný plán financování, snižuje se příspěvek Unie podle plánu financování v poměrné výši.

KAPITOLA V

INFORMACE, KOMUNIKACE, MONITOROVÁNÍ, HODNOCENÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Článek 53

Informační a propagační činnosti

1. Členské státy a odpovědné orgány odpovídají za:
 - a) internetové stránky nebo internetový portál, jež poskytují informace o národních programech v daném členském státě a umožňují přístup k těmto programům;
 - b) informování potenciálních příjemců o možnostech financování v rámci národních programů;
 - c) informování občanů Unie o úloze a úspěších uplatňování zvláštních nařízení prostřednictvím informačních a komunikačních činností, jež je seznamují s výsledky a dopady národních programů.
2. Při realizaci národních programů zajišťují členské státy transparentnost a vedou seznam akcí podporovaných v rámci jednotlivých národních programů, který je dostupný prostřednictvím uvedených internetových stránek nebo internetového portálu. V seznamu akcí jsou zahrnuty aktualizované informace o konečných příjemcích, o názvech projektů a o částkách jim přidělené finanční podpory Unie.
3. Informace se zpravidla zveřejní kromě případů, kdy je přístup k informacím omezen z důvodu jejich důvěrné povahy, zejména pokud se týkají bezpečnosti, veřejného pořádku, trestního vyšetřování a ochrany osobních údajů.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 58 za účelem stanovení pravidel, kterými se řídí informační a propagační opatření vůči veřejnosti a informační opatření vůči příjemcům.
5. Technické charakteristiky těchto informačních a propagačních opatření vymezí Komise formou prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty přijímá Komise přezkumným postupem podle čl. 59 odst. 3.

Článek 54

Zprávy o provádění

1. Do 31. března 2016 a do 31. března každého následujícího roku až do roku 2022 včetně předkládá odpovědný orgán Komisi výroční zprávu o provádění národního programu v předchozím rozpočtovém roce a může tyto informace na příslušné úrovni zveřejnit. Zpráva předložená v roce 2016 zahrnuje rozpočtové roky 2014 a 2015. Závěrečnou zprávu o provádění národních programů předloží členské státy do 31. prosince 2023.
2. Ve výročních zprávách o provádění se uvádějí informace o:
 - a) provádění národního programu prostřednictvím finančních údajů a ukazatelů;
 - b) veškerých významných otázkách, které ovlivňují výkonnost národního programu.

3. Na základě přezkumu v polovině období podle článku 15 se ve výroční zprávě o provádění předložené v roce 2017 uvedou a posoudí:

- a) informace podle odstavce 2;
- b) pokrok při dosahování cílů národních programů, jež jsou za pomoci příspěvku z rozpočtu Unie sledovány;
- c) zapojení příslušných partnerů podle článku 12.

4. Výroční zpráva o provádění předložená v roce 2020 a závěrečná zpráva o provádění musí kromě informací a hodnocení uvedených v odstavci 2 rovněž zahrnovat informace o pokroku při dosahování cílů národního programu a hodnocení tohoto pokroku, a to s přihlédnutím k výsledkům politického dialogu uvedeného v čl. 13 odst. 1.

5. Výroční zprávy o provádění uvedené v odstavcích 1 až 4 jsou přijatelné, pokud obsahují všechny informace požadované v uvedených odstavcích. Do 15 pracovních dnů ode dne doručení výroční zprávy o provádění vyrozumí Komise dotčený členský stát, není-li tato zpráva přijatelná; pokud tak Komise neučiní, má se za to, že je dotyčná zpráva přijatelná.

6. Do dvou měsíců od doručení výroční zprávy o provádění uvědomí Komise dotčený členský stát o svých připomínkách. Pokud Komise své připomínky v této lhůtě nesdělí, má se za to, že je zpráva přijata.

7. Komise může předložit připomínky k otázkám, o nichž pojednává výroční zpráva o provádění vypracovaná odpovědným orgánem a které ovlivňují provádění národního programu. Jsou-li takové připomínky předloženy, poskytne odpovědný orgán nezbytné informace týkající se těchto připomínek a případně vyrozumí Komisi o přijatých opatřeních. Komisi musí být tyto informace poskytnuty do tří měsíců od okamžiku, kdy předložila své připomínky.

8. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů vzory, podle nichž se vypracovávají výroční a závěrečné zprávy o provádění. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 59 odst. 2.

Článek 55

Společný monitorovací a hodnotící rámec

1. Komise, případně ve spolupráci s členskými státy, pravidelně monitoruje provádění tohoto nařízení a zvláštních nařízení.
2. Komise v partnerství s členskými státy hodnotí provádění zvláštních nařízení v souladu s článkem 57.
3. Je zřízen společný monitorovací a hodnotící rámec, jehož prostřednictvím je s ohledem na cíle tohoto nařízení a zvláštních nařízení měřena relevantnost, účelnost, účinnost, přidaná hodnota a udržitelnost akcí a zjednodušení a snížení administrativní zátěže, jakož i fungování tohoto nařízení a zvláštních nařízení coby nástrojů, které přispívají k rozvoji prostoru svobody, bezpečnosti a práva.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 58, které tento společný monitorovací a hodnotící rámec dále rozvinou.
5. Členské státy poskytnou Komisi potřebné informace, jež umožní monitorovat a hodnotit provádění tohoto nařízení a zvláštních nařízení.

6. Komise posuzuje rovněž doplňkovost akcí, jež jsou prováděny v rámci zvláštních nařízení, s akcemi, jež jsou prováděny v rámci dalších příslušných politik, nástrojů a iniciativ Unie.

7. Komise věnuje zvláštní pozornost monitorování a hodnocení akcí a programů podle článku 8 týkajících se třetích zemí.

Článek 56

Hodnocení národních programů ze strany členských států

1. Členské státy provádějí hodnocení podle čl. 57 odst. 1. Hodnocení prováděné v roce 2017 přispěje ke zkvalitnění koncepce a provádění národních programů v souladu se společným monitorovacím a hodnotícím rámcem.

2. Členské státy zajistí zavedení postupů pro vytváření a sběr údajů potřebných pro hodnocení uvedené v odstavci 1, včetně údajů týkajících se ukazatelů stanovených ve společném monitorovacím a hodnotícím rámci.

3. Hodnocení podle čl. 57 odst. 1 provádějí odborníci, kteří jsou funkčně nezávislí na odpovědných, auditních a pověřených orgánech. Tito odborníci mohou být spojeni s nezávislou veřejnoprávní institucí odpovědnou za monitorování, hodnocení a kontrolu správy. Komise poskytne pokyny ke způsobu provádění hodnocení.

4. Hodnocení podle čl. 57 odst. 1 se zveřejní v plném znění kromě případů, kdy je přístup k informacím omezen z důvodu jejich důvěrné povahy, zejména pokud se týkají bezpečnosti, veřejného pořádku, trestního vyšetřování a ochrany osobních údajů.

Článek 57

Hodnotící zprávy členských států a Komise

1. V souladu se společným monitorovacím a hodnotícím rámcem předloží členské státy Komisi:

a) do 31. prosince 2017 průběžnou hodnotící zprávu o provádění akcí a pokroku v plnění cílů národních programů;

b) do 31. prosince 2023 zprávu o hodnocení ex post dopadu akcí v rámci národních programů.

2. Na základě zpráv podle odstavce 1 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů:

a) do 30. června 2018 průběžnou hodnotící zprávu o provádění tohoto nařízení a zvláštních nařízení na úrovni Unie. Tato průběžná hodnotící zpráva rovněž obsahuje hodnocení přezkumu v polovině období v souladu s tímto nařízením a zvláštními nařízeními;

b) do 30. června 2024 zprávu o hodnocení ex post účinků tohoto nařízení a zvláštních nařízení, jež bude vypracována po uzavření národních programů.

3. V hodnocení ex post posoudí Komise rovněž dopad zvláštních nařízení na rozvoj prostoru svobody, bezpečnosti a práva, pokud jde o jejich přínos k dosažení těchto cílů:

a) rozvoj společné kultury bezpečnosti na hranicích, spolupráce při vymáhání práva a řešení krizí;

b) účinné řízení migračních toků směřujících do Unie;

c) rozvoj společného evropského azylového systému;

- d) spravedlivé a rovné zacházení se státními příslušníky třetích zemí;
- e) solidarita a spolupráce mezi členskými státy při řešení otázek migrace a vnitřní bezpečnosti;
- f) společný přístup na úrovni Unie vůči třetím zemím v otázkách migrace a bezpečnosti.

4. Všechny hodnotící zprávy podle tohoto článku se zveřejní v plném znění kromě případů, kdy je přístup k informacím omezen z důvodu jejich důvěrné povahy, zejména pokud se týkají bezpečnosti, veřejného pořádku, trestního vyšetřování a ochrany osobních údajů.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 58

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 5, čl. 26 odst. 4, čl. 29 odst. 1, čl. 53 odst. 4 a čl. 55 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu sedmi let od 21. května 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto sedmiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o dobu tří let, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem tohoto sedmiletého období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 5, čl. 26 odst. 4, čl. 29 odst. 1, čl. 53 odst. 4 a čl. 55 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 5, čl. 26 odst. 4, čl. 29 odst. 1, čl. 53 odst. 4 a čl. 55 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 59

Postupy projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro Azylový, migrační a integrační fond a Fond pro vnitřní bezpečnost (dále jen „výbor“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme, s výjimkou čl. 14 odst. 4, čl. 24 odst. 5, čl. 45 odst. 2, čl. 47 odst. 6 a čl. 53 odst. 5 tohoto nařízení.

Článek 60

Přezkum

Evropský parlament a Rada toto nařízení přezkoumají na základě návrhu Komise do 30. června 2020.

Článek 61

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS
